

Ἦχος πλ. α'.

**Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,  
θανάτῳ θάνατον πατήσας  
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι  
ζωὴν χαρισάμενος.

**Ο** Χριστὸς ἀνεστήθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ ἐνίκησε  
καὶ κατήργησε τὸ θάνατο μὲ τὸ δικό του θάνατο ἐπάνω στὸ  
Σταυρὸ κι ἔτσι ἐχάρισε σ' αὐτοὺς ποὺ ἦσαν θαμμένοι στὰ  
μνήματα τὴν αἰώνιο ζωή.

**Χ**αρὰ ἀνέκφραστη καὶ θρίαμβος πρωτοφανῆς ἐπικρατεῖ  
σήμερα στὶς τάξεις τῶν στρατευομένων καὶ θριαμβευόν-  
των μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἦχοῦν χαρμόσινα  
οἱ καμπάνες τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ ὁ ἦχος τους φθάνει στοὺς  
μακρυνούς ὀρίζοντες σὰν συμβολικὸς ἀντίλαλος τῆς μουσι-  
κῆς συνθέσεως, ποὺ ἐκτελοῦν σὲ ρυθμὸ πανηγυρικὸ οἱ ψυ-  
χῆς τῶν χριστιανῶν. Μυριόστομος ἐπαναλαμβάνεται ὁ ἐπι-  
κολυρικὸς ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐκφράζει καὶ νίκη  
καὶ σωτηρία. Καὶ μαζὺ μὲ τὶς ἱερὲς ψαλμωδίες ὑψοῦνται μὲ  
φλόγα σταθερὴ οἱ πασχαλινὲς λαμπάδες τῶν χριστιανῶν,  
σὰν ἄλλος συμβολισμὸς τοῦ φωτὸς ποὺ καίει στὶς καρδιές  
τους μετὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ Αἰωνίου Φωτὸς ἀπὸ τὸν κενὸ  
τάφο.

**Ρ**ήματα, οὐρανόπεμπτου ἀγγέλου ἀκοῦνε αἱ Μυροφόροι καὶ ἀποροῦν. «Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτὸν» (Μάρκ. 1στ', 6). Αὐτῶν τῶν λόγων εἶναι ποιητικὴ διατύπωση καὶ μελωδικὴ ἔκφρασις ὁ ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Χ � ρ ι σ τ ὸ ς ἀ ν ἔ σ τ η, λοιπόν. Ἡ μεγαλύτερη, ἡ ἱερώτερη, ἡ λαμπρότερη καὶ ἡ ἐνδοξότερη ψαλμικὴ ἔκφρασις τοῦ θριαμβοῦ τῆς πίστεώς μας. Ἄνέστη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Ἐσταυρωμένος Λυτρωτῆς καὶ Διδάσκαλος. Τὰ φρικτὰ πάθη καὶ ἡ τριήμερη ταφὴ του παραμερίσθησαν πρὸς στιγμὴ καὶ ἡ ἐνδοξὴ Ἀνάστασις του καθίσταται τὸ κέντρον ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Τὸ βαρὺ σύνεφο πού εἶχε σκεπάσει τὴν καρδιὰ τῶν μαθητῶν διαλύεται, καὶ προβάλλει ἐλπιδοφόρος καὶ δυνατὴ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ θερμάνῃ τὶς καρδιές τους, νὰ ἀναζωογονήσῃ τὴν πίστιν τους καὶ νὰ τοὺς δώσῃ νέα ζωή.

**Ἰ**δοὺ ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ζωὴ μεταδίδεται σ' ὅλους τοὺς Χριστιανούς. Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς νέας ζωῆς. «Ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν». (Α' Ἰωάν. ε', 11). Δὲν μᾶς ἐχάρισε μόνον τὴν πρόσκαιρην ζωὴ τῆς γῆς ὁ Θεός. Μᾶς ἐχάρισε τὰ μέσα γιὰ νὰ ζήσωμε αἰώνια εὐτυχεῖς καὶ μακάριοι. Ἡ μακαρία καὶ ἀτελεύτετη ζωὴ ὑπάρχει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Οἱ ἐνωμένοι μετὰ τὸν Κύριον χριστιανοί, αὐτοὶ πού ἐξαγαζόνται μετὰ τὴ Χάρη τῆς Ἐκκλησίας, αὐτοὶ ζοῦν τὴν Ἀνάστασις, καὶ ἔχουν γνωρίσει τὸ νόημα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Μᾶς τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰωάν. ια', 25). Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ ἀφετηρία καὶ τὸ τέρμα, ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπός, ἡ οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

**Σ**άλπίζουν χαρμόσυνα οἱ ἀγγελικὲς σάλπιγγες τοῦ οὐρανοῦ καὶ μεταδίδουν τὸ μήνυμα γιὰ ν' ἀνοίξουν οἱ πύλες τοῦ Παραδείσου. Ἐργαίνα νέα καὶ οὐρανοὶ πανηγυρισμοί. Δοιοῦνται τὰ δώματα στὰ οὐράνια ἀνάκτορα. Ἐναλλασσόμενες

οἱ στρατιᾶς τῶν ἀγγέλων ὑπηρετοῦν τὸν Νικητὴ Παντοκράτορα καὶ κατὰ τὶς ἐντολὰς του στολίζουσι τὰ βασίλεια τῆς Ἐκκλησίας πάνω στὸ θρίαμβό της. Θεάματα καὶ ἀκροάματα καὶ σκιρτήματα γέονται οἱ πρῶτοι εὐτυχεῖς κληρονόμοι, πού οἱ γῆινοι ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ φαντασθοῦν. Ἐκεῖ καταγράφει τὰ πάντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Παντοῦ φῶς καὶ χαρὰ, ζωὴ καὶ θρίαμβος, εὐτυχία καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη.

**Τ**έτοια ἡ χαρὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ κάτω ἐκεῖ στὰ τάρταρα, σκακισμένος καὶ ντροπιασμένος ὁ Ἄδης βοᾷ καὶ στενάζει. Ἐχασε τὸ προνόμιο τῆς κυριαρχίας του στὶς ψυχές. «Ὁ Ἄδης ἐπικράνη», κηρύσσει σήμερον ἡ Ἐκκλησία. Ἐπικράνη, γιὰτι «κατηργήθη καὶ ἐνεπαίχθη καὶ ἐνεκρόθη καὶ ἔδωκε μὴ εἶναι». Δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κρατήσῃ τὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου. Συνεπρίβησαν τὰ δεσμά του, ἔπεσε κάτω ἐκεῖνος, καὶ ὁ Χριστὸς ἀνῆλθε ἀναληφθεὶς ἔπειτα, στοὺς κόλπους τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός, ὅπου ὑπῆρχε πρὸ χρόνων αἰώνων.

**Ὁ** θεμέλιος λίθος τῆς πίστεώς μας, τὸ κέντρο τῆς χριστιανικῆς λατρείας εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἀναστάσιμος ὕμνος εἶναι τὸ τραγούδι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ κηρύγματος τους, ἡ αἰτία τοῦ διωγμοῦ καὶ τοῦ μαρτυρίου τους. Ὁ Χριστός, ὁ ἀναστῆναις Χριστός, εἶναι ἡ μεγάλη καὶ λυτρωτικὴ πραγματικότης. Παρουσιαζόταν σαράντα ἡμέρες στοὺς μαθητάς Του καὶ μέχρι σήμερον «παρέστη ἐν ἑαυτῷ ζῶντα... ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις» (Πράξ. α', 13). Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας μέσα στοὺς τόσους αἰῶνας ἐξηγεῖται μετὰ τὸν κενὸ τάφο καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ.

**Σ**υλλογισμοὺς θεόπνευστους παρέδωσε στὴν Ἐκκλησία ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος γιὰ τὴν Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου. Ἀπαριθμεῖ τὶς ἐμφανίσεις του, ἐρωτᾷ καὶ ἀπαντᾷ, γιὰ νὰ καταλήξῃ στὴ σκέψιν «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν». Ἀλλ' ἀμέσως βεβαιώνει μετὰ ἀπόλυτην πίστιν: «Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμηθέντων ἐγένετο»

(Α' Κορ. ιε', 15,20). Καί δὲν εἶναι ἡ πίστι αὐτῆ, ἡ ὁμολογία ἐνὸς μεγάλου σοφοῦ μαθητοῦ. Εἶναι ἡ προσωπικὴ του ἐμπειρία ἀπὸ τὸ ἐξάισιο δράμα τῆς Δαμασκοῦ, ποὺ τὸν μετέφερε ἀπὸ τὸν δρόμο τῆς ἀρνήσεως στὸν δρόμο τῆς παγκοσμίου ἱεραποστολῆς.

**Ἄ**ποδείξεις γιὰ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασι ἔχομε πολλές. Ἀλλὰ δὲν στηριζόμαστε στὶς ἀποδείξεις μόνον. Βεβαιωνόμαστε ἀπὸ τὴν πίστι. Διεδικιοῦμε τὴν μακαριότητα ποὺ ὑπεσχέθη ὁ Κύριος, ὅταν εἶπε στὸ Θωμᾶ «μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Καὶ αἰσθανόμαστε βαθύτατα σὰν τὴν πιὸ τρανὴ ἀπόδειξι, τὴν προσωπικὴ μας ἀνάστασι, τὴν ἀνακίνισι τῆς ψυχῆς καὶ τὴν προσδοκία τῆς σωτηρίας. Ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας ἀνανεώνουν τὴν παρουσίαν τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἀδιάκοπο θαῦμα ποὺ ἐπιτελεῖται καθημερινῶς μέσα στὴν Ἐκκλησία τῶν πιστῶν.

**Ν**ίκη τῆς δικαιοσύνης κατὰ τῆς ἀδικίας, τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους, θεωροῦμε τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ τελεία δικαιοσύνη καὶ ἡ πλήρης ἀλήθεια ἤλθε στὸν κόσμο, στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. Ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας δὲν μπόρεσε νὰ τὸν δεχθῆ καὶ τὸν παρέδωσε στὸ σταυρικὸ θάνατο. Ἐσταυρώθη ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλήθεια. Ὅταν ἀνοίγη ὁ Τάφος καὶ ὁ ἀναστημένος Κύριος γίνεταὶ ὁ Νικητῆς, τότε θριαμβεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀλήθεια.

**Ἐ**πειδὴ πιστεύομε στὴν Ἀνάστασι ἔχομε τὴν βεβαιότητα, ὅτι ὁ καθημερινὸς ἀγὼν τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν δὲν εἶναι χίμαιρα καὶ οὐτοπία. Ἡ ἀλήθεια, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ λύτρωσι εἶναι τὸ τρίπτυχο τοῦ περιεχομένου τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια, τελεία καὶ ὠλοκληρωμένη, εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου του. Ἡ δὲ λύτρωσι εἶναι ἡ εὐεργετικὴ πραγματικότης τῆς αἰωνιότητος, ἡ ὁποία ἀπέρρευσε ἀπὸ τὴν θυσία τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἐνδοξὴ Ἀνάστασί του.

**Σ**ημεῖον ἀπαισιόδοξο γιὰ τὴν πορεία τῆς συγχρόνου

ἀνθρωπότητος εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως ἀπὸ τὶς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων. Μία τέτοια ἀνθρωπότης παρουσιάζει τὴν εἰκόνα, περὶ τῆς ὁποίας ὀμιλεῖ ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψι: «οἰδᾶ σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις, ὅτι ζῆς καὶ νεκρὸς εἶ» (Ἀποκ. γ', 1). Οἱ κακίες, οἱ ἐπιθείες, οἱ φθόνου, τὰ ψεῦδη, τὰ μίσση, οἱ πόλεμοι φρονεοῦν τὶς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων. Περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε οἱ χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ συνεργήσουν στὸ νὰ περιλάμψη στὸν κόσμο τὸ ἄπλετο καὶ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

**Τ**ιμὴ καὶ δόξα, καύχησι καὶ ἐλπίδα εἶναι γιὰ τὸν ἀγωνιζόμενο πιστὸ ὁ Ἀναστάς Κύριος. Ἐδῶ ἐλπίζει νὰ ἀπαλύνη τὴν τραχύτητα καὶ τὴν δοκιμασία τῆς ζωῆς. Ἐδῶ προσβλέπει γιὰ νὰ ἐνισχυθῆ. Ὁ Ἄπ. Παῦλος ἐξήτει «τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωσίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰ πως καταντήση εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν» (Φιλ. γ', 10-11). Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο βραβεῖο τῶν χριστιανῶν πεθαίνουν κάθε ἡμέρα ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, γιὰ νὰ ἀπολαύσουν τὴν προσωπικὴ τους ἀνάστασι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

**Ἡ**λιος ἀνοιξιᾶτικος καὶ ὀρθρινὸς ἀνατέλλει τὴν εὐφρόσυνη τούτη πασχάλινῃ ἡμέρα. Ἡ ὠραιότερη τὴν ἐποχῶν συμπίπτει μὲ τὸ ἱερώτερο τῆς πίστεως πανηγύρι. Ἡ ψυχὴ μας ἀς ψάλλῃ εὐφρόσυνα τὸν ἀναστάσιμο ὕμνο. Κυττάξτε πέρα μακρῶς, ἐκεῖ ὅπου κάποτε ἐσεῖσθη ἓνας τάφος. Ἄστραψεν ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ ἀνέσπερο φῶς ἀνέτειλε ἀπὸ τὸ κενὸ μνημεῖο. Ὁ αἰώνιος ἥλιος τοῦ φωτός, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐμεσουρανοῦσε περιλαμπρὸς στὴν Αἰώνιο Βασιλεία του. Βασιλεύει καὶ τώρα καὶ στοὺς αἰῶνας ὁ Βασιλεὺς. Καὶ περιμένει τοὺς ὑπηκόους του, ποὺ ἐκίνησαν μιὰ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας κολυμβήθρα, γιὰ νὰ φθίσουν στὰ ποθητὰ Βασιλεία καὶ νὰ ἀναμέλψουν καὶ πάλιν τὸν χαρμόσυνο ὕμνο «Χ ρ ι σ τ ὸ ς ἀ ν έ σ τ η».